

den Paagjældende har opnaaet 25 Aars Alderen, bortfalder den forskyldte Straf, naar det under Sagen findes, at Straffen, hvis Dømmen skulde have været affagt, inden den Paagjældende havde skyldt sit 18de Aar, ikke vilde have overstegit Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fængelost. Falder Gjerningen ind under en Straffebestemmelse, som, hvis Dømmen skulde affiges, inden den Paagjældende skyldte 18 Aars Alderen, vilde udelukke højere Straf end Rottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fængelost, bør Paatale til Strafs Riddelse ikke finde Sted, dersom den ei er iwerk-sat, før Gjerningsmanden skyldte sit 25de Aar. Vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Forslag af Samme til § 70:

„afgjør“ i 4de Linie fra neden forandres til „bestemmer“.

vedtoges uden Afstemning som Redaction.

Derefter sættes under Forhandling Endringsforslag af Justitsministeren til en ny Paragraph efter § 72.

Justitsministeren: Det af mig stillede Endringsforslag skal jeg tillade mig paa det Bedste at anbefale til det ærede Thing. Jeg har allerede under de foregaaende Behandlinger antydet Regjeringens Stilling til den forrige § 79, i alt Fald til den væsentlige Deel af den. Jeg haaber, at dette Endringsforslag vil have fjernet de Sider af Sagen, der havde størst Betænkelighed for det ærede Thing. Jeg har ikke kunnet erkjende, at de Facta, som Endringsforslaget angaaer, ikke skulde være strafbare ogsaa efter den tidligere casuistiske Lovgivning, og jeg har vedvarende maattet være Frygt for, at Udelabelsen af Paragraphen, efter at den engang er optagen i Loven, vilde faae en særegen Character og give Anledning til en feilagtig Fortsættelse, navnlig efterat — hvad jeg tidligere har tilladt mig at ansøre — Begrebet om Analogi er blevet noget indskrænket ved Udkastet og jeg tør vel sige, end mere indskrænket ved Vedtagelsen af Udvalgets Forslag. Jeg tillader mig saaledes paa det Bedste

at anbefale Endringsforslaget, idet jeg maa beklage den Opsættelse, der tidligere har gjort sig gjældende med Hensyn til mine Udtalelser.

Ordføreren: Det høie Thing vil begribe, at det har været Gjenstand for Udvalgets omhyggelige Overveielse og Forhandling, om vi mulig kunde tilraade Landstinget at gaae ind paa den nye Paragraph, som Justitsministeren har foreslået. Resultatet har imidlertid været, at vi ikke see os istand dertil. Skjøndt jeg nu vel i alt Væsentligt kunde indskrænke mig til en Henvisning til vor ældre Begrundelse heraf, skal jeg dog, i Anledning af det, som den ærede Justitsminister har anført, tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til Paragraphen. Den ærede Justitsminister har udtalt, at den nye Paragraph, som foreslaaes, formeentlig maatte have de væsentligste Betænkeligheder, som Landstinget havde ved den ældre § 79, idet kun den væsentligste Deel af samme var optagen. Dersom imidlertid det høie Thing vil kaste et Blik paa Justitsministerens Endringsforslag og sammenholde det med den ældre § 79, vil det sees, at af Paragraphens egentlige Indhold er kun udgaaet de sidste Linier af andet Stykke, der tale om den, som paa anden Maade end offentlig i Tale eller Skrift er virksom for at fremkalde en Stemming, der skulde lette eller give Anledning til fiendtlige Forholdsregler eller anden urettiget Indblanding i den danske Stats Anliggender fra fremmede Magters Side. Al den tredie Deel af Paragraphen er udeladt, har jo aldeles ingen Betydning, da den kun er en Henvisning til Straffelovens almindelige Regler. Dette er den hele Forandring, der er foregaaet, og den ærede Justitsminister viser os altsaa derved, hvad han forstaaer ved Paragraphens væsentligste Indhold. Jeg skal derfor nu tillade mig at gjenneengaae de tvende Affnit, hvoraf Paragraphen bestaaer. Den første Afdeling af Paragraphens første Affnit omhandler det Tilfælde, at Noget sætter sig i Forbindelse med formaaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, i den Hensigt at indvirke paa fremmede Regjeringers Beslutninger til Skade for den danske Stat. Jeg tager først denne Deel for sig selv. Det